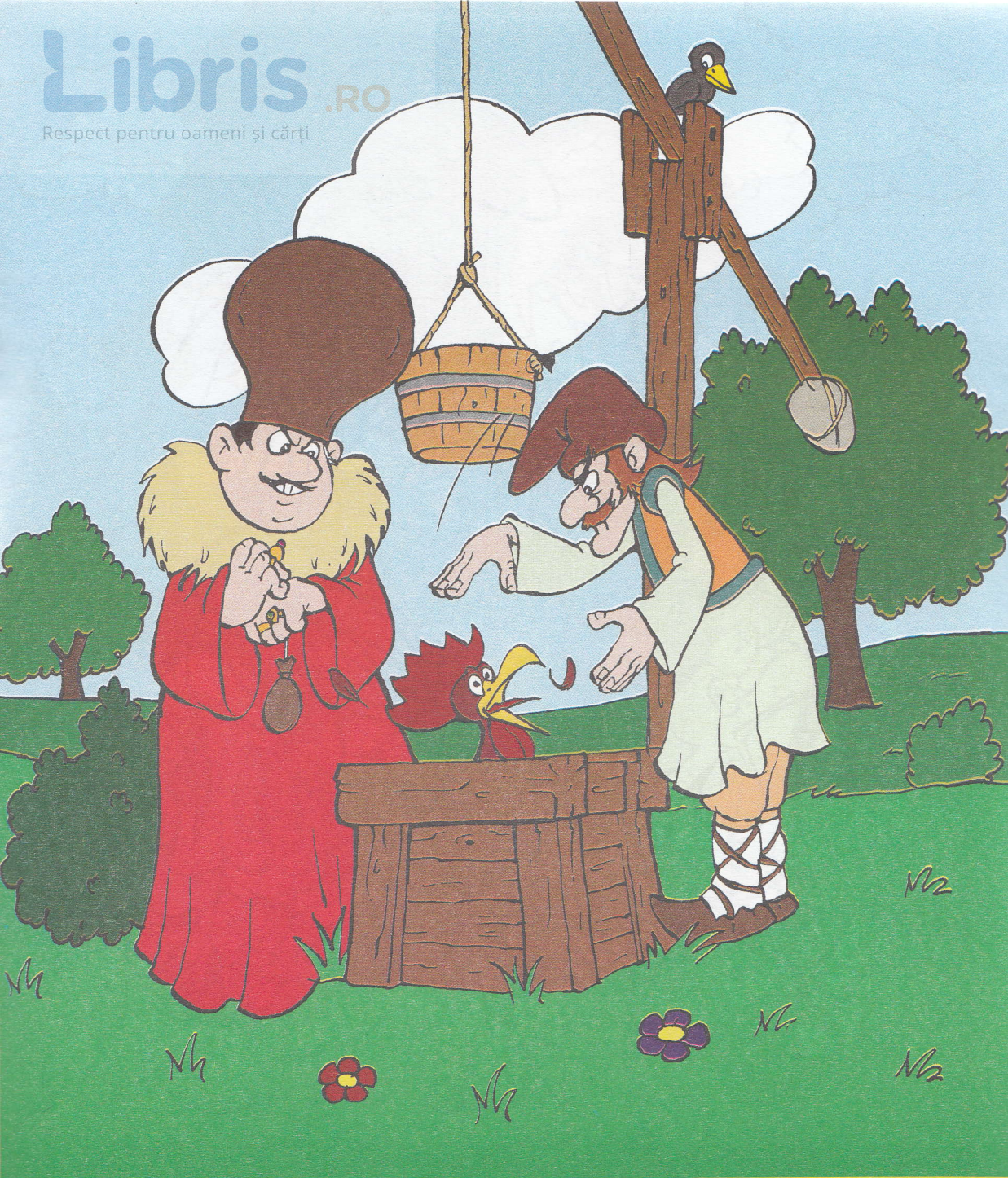

Boierul, supărat că nu scapă de cocoș, când ajunse în dreptul unei fântăni, îi spuse vizitiului:

– la, oprește trăsura, prinde cocoșul și aruncă-l în fântâna aceea!

Vizitiul se dădu iarăși jos de pe capra trăsurii, prinse cocoșul și-l aruncă în fântână, cum i s-a poruncit, apoi plecă mai departe.

Bietul cocoș, văzând primejdia ce-l pândea, începu a înghiți la apă, și-nghiți, și-nghiți... până secă fântâna. Apoi zbură iar după trăsură, strigând:

Cucurigu! boieri mari,
Dați punguța cu doi bani!

Boierul, văzând acestea, s-a mirat cumplit și zise către cucoane cu mânie în glas:

– Ați mai văzut atâta nerușinare? Al dracului cocoș e și-ăsta! Ei, las' că ți-oi veni eu de hac, măi, crestatule și pintenatule! Ajungem noi acasă și-i vedea tu! Iară cocoșul tot mai supărat, nu se lăsă, ci se luă mai departe după trăsură.